

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/25106 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 18 januari 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 april 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 januari 2007, verzonden op 19 januari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 5 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief 3 klaagt appellant dat - samengevat weergegeven - de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de minister, door het inschakelen van het Bureau Land en Taal, heeft voldaan aan de ingevolge artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht op hem rustende verplichting zich te vergewissen van de zorgvuldigheid van de verrichte taalanalyse, waaronder ook de deskundigheid van de taalanalist kan worden geschaard. Door aldus te overwegen, heeft de rechtbank volgens appellant op onjuiste wijze aan de uitspraak van de Afdeling van 22 december 2004 in zaak no. 200406677/1 toepassing gegeven.

2.2. De in grief 3 opgeworpen rechtsvraag heeft de Afdeling eerder (bij uitspraak van 29 maart 2007 in zaak no. 200607305/1, aangehecht ter voorlichting van partijen) beantwoord. De overwegingen van die uitspraak, waarbij de Afdeling blijft, zijn ook in dit geval van toepassing, zodat de grief niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak kan leiden.

2.3. Hetgeen voor het overige is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan evenmin tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en
mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Leden, in
tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

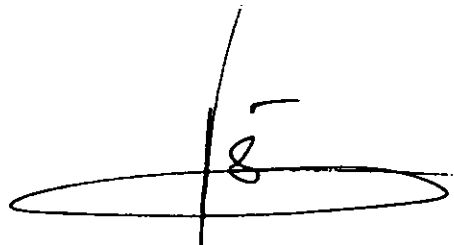
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 mei 2007

282-526.

Verzonden: **31 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/36421 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 7 september 2006 in het
geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 juli 2005 heeft appellant (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 september 2006, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en de minister opgedragen opnieuw te beslissen op de aanvraag met inachtneming van hetgeen in die uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 oktober 2006, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 20 oktober 2006 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

De Afdeling heeft de zaak te zitting behandeld op 26 februari 2007, waar de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris), vertegenwoordigd door mr. G.M.H. Hoogvliet, advocaat te Den Haag en dr. G.M. Cambier-Langeveld, senior-linguist bij het Bureau Land en Taal (hierna: BLT) van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: de IND) te 's Gravenhage, en de vreemdeling in persoon, bijgestaan door mr. I.M. van den Elshout, medewerker van de Stichting Rechtsbijstand Asiel te 's-Hertogenbosch, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Derhalve is het aan de desbetreffende vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de minister aannemelijk te maken, niet aan de minister om de verklaringen van de vreemdeling gemotiveerd te weerleggen.

2.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer uitspraak van 18 maart 2005 in zaak no. 200409345/1, JV 2005/188), komt de minister, door in het kader van het onderzoek naar de nationaliteit, dan wel naar het land of de plaats van herkomst van de desbetreffende vreemdeling, een taalanalyse te laten uitvoeren, de desbetreffende vreemdeling tegemoet bij de voldoening aan de op hem rustende verplichting om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken, in het geval twijfel is gerezen aan de gestelde identiteit en nationaliteit. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan de

nationaliteit. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan de desbetreffende vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen.

Uitgangspunt is dat de taalanalyse, zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 14 juli 2004 in zaak no. 200401127/1, aangehecht ter voorlichting van partijen), tot stand komt onder de verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. De taalanalisten zijn op zorgvuldige wijze geselecteerd en staan onder voortdurende kwaliteitscontrole.

2.3. De vreemdeling heeft bij brief van 16 juni 2006 aan de rechtbank nadere stukken doen toekomen, waaronder een op een andere zaak betrekking hebbende uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 22 februari 2006, waarin is overwogen dat de minister zich onvoldoende van de deskundigheid van de taalanalist met code KIN 2 heeft vergewist.

2.3.1. De rechtbank heeft in de aangevallen uitspraak overwogen dat er concrete aanknopingspunten bestaan om aan de juistheid van de conclusies van de taalanalyse te twijfelen en dat de minister zich, blijkens de door de vreemdeling overgelegde jurisprudentie, onvoldoende heeft vergewist van de deskundigheid van de taalanalist met code KIN 2. Daarbij heeft de rechtbank in aanmerking genomen dat het Swahili noch het Kirundi de moedertaal van deze taalanalist is, dat niet is gebleken dat hij een academische studie heeft gevolgd die met goed gevolg is afgerond, dat onduidelijk is welke studie hij heeft genoten en aan welk instituut deze studie is gevolgd en evenmin duidelijk is op welke wijze deze taalanalist zijn kennis over Burundi heeft vergaard, nu niet is gebleken dat hij een relatie heeft met dat land of aldaar woonachtig is geweest.

2.4. In de eerste grief klaagt de minister dat de rechtbank, door te overwegen dat hij zich onvoldoende heeft vergewist van de deskundigheid van de taalanalist met code KIN 2, zodat er concrete aanknopingspunten bestaan om aan de juistheid van de conclusies van de taalanalyse te twijfelen, heeft miskend dat moet worden uitgegaan van de deskundigheid van de betrokken taalanalist, dat sprake moet zijn van concrete redenen om daaraan te twijfelen en dat de door de vreemdeling overgelegde jurisprudentie niet een dergelijk concreet aanknopingspunt oplevert. Bovendien is de rechtbank ten onrechte voorbij gegaan aan de omstandigheid dat de desbetreffende taalanalist is begeleid door een linguïst, aldus de minister.

2.4.1. De staatssecretaris heeft ter zitting bij de Afdeling uiteengezet dat de selectie van taalanalisten tot juni 2004 heeft plaatsgevonden met inachtneming van het Beleidskader Taalanalisten (hierna: het Beleidskader). In onderdeel 2.7 van bijlage 4 behorende bij dit Beleidskader is bepaald dat taalanalisten, indien zij taalanalyses uitvoeren in een andere taal dan hun moedertaal, voor deze taal een academische studie met goed resultaat dienen te hebben afgerond. Deze studie dient, indien mogelijk, te zijn gevolgd aan een door de overheid erkend instituut.

Vanaf juni 2004 is het Beleidskader vervangen door het Werkkader

Taalanalisten IND (hierna: het Werkkader), waarin geen eisen met betrekking tot de deskundigheid van de taalanalisten zijn opgenomen. Door de medewerker van het BLT is ter zitting toegelicht dat op grond van de in de praktijk opgedane ervaringen is besloten het vereiste van een academische studie niet langer te stellen, doch te volstaan met het algemene vereiste dat de taalanalisten de desbetreffende taal op moedertaalniveau dienen te beheersen. In de selectieprocedure voor taalanalisten wordt onderzocht of de kandidaat-taalanalist daaraan voldoet.

Onder verwijzing naar het Werkkader hebben de staatssecretaris en de medewerker van het BLT ter zitting uiteengezet dat in de selectieprocedure die meerdere dagdelen in beslag neemt, de algemene ontwikkeling van de kandidaat-taalanalist ten aanzien van de relevante cultuurgemeenschap en de kennis van de desbetreffende taal wordt getoetst. Bij laatstbedoelde toets krijgt de kandidaat-taalanalist een bandopname te horen met gesproken woord in de tot zijn specialisatie behorende taal en dialect(en) en dient hij deze beargumenteerd in de goede regio te plaatsen. De opnames zijn ontleend aan eerder uitgevoerde taalanalyses, waarvan de uitslag bij het BLT reeds bekend is. De algemene ontwikkeling van de kandidaat-taalanalist ten aanzien van de relevante cultuurgemeenschap wordt beoordeeld door een landenspecialist van het BLT.

Indien een kandidaat-taalanalist wordt opgenomen in het bestand van taalanalisten, vindt vervolgens met name in de beginperiode een intensieve controle op diens werkzaamheden plaats. De taalanalist wordt verder bij al zijn werkzaamheden begeleid en gecontroleerd door een wetenschappelijk opgeleid linguïst van het BLT. Iedere taalanalyse wordt met de verantwoordelijke linguïst besproken en beoordeeld.

Ter waarborging van de kwaliteit vinden regelmatig controles plaats van taalanalyses die door de taalanalist zijn opgesteld. Deze zogenaamde cross-checks worden uitgevoerd door andere taalanalisten van het BLT dan wel door gerenommeerde buitenlandse bureaus die zich met vergelijkbaar onderzoek bezighouden. Wanneer deze controles aanleiding geven tot twijfel aan de kwaliteit van door de betrokken taalanalist opgestelde taalanalyses, kan dat leiden tot diens uitsluiting.

2.4.2. Ter zitting heeft de staatssecretaris nog verklaard dat in het jaar 2006 ten aanzien van de door taalanalist met code KIN 2 verrichte taalanalyses van Kirundi-sprekenden twijfel is ontstaan, hetgeen heeft geleid tot extra cross-checks. In enkele gevallen is gebleken dat deze taalanalyses onvoldoende betrouwbaar waren. Naar aanleiding hiervan is ook extra onderzoek verricht naar de door die taalanalist uitgevoerde taalanalyses waarbij Swahili werd gesproken. De resultaten van dit onderzoek, waarbij de ten aanzien van de vreemdeling verrichte taalanalyse eveneens is betrokken, gaven geen aanleiding om de kwaliteit van die taalanalyses in twijfel te trekken.

2.5. Aangaande de grief wordt overwogen dat, ten tijde hier van belang, het Beleidskader was vervangen door het Werkkader. Derhalve is de rechtbank bij de beoordeling van de zorgvuldigheid van de taalanalyse ten onrechte uitgegaan van de in het Beleidskader neergelegde eisen met betrekking tot de deskundigheid van taalanalisten.

Gelet op de in het Werkkader voorziene selectieprocedure, zoals nader toegelicht ter zitting, de wijze van begeleiding door wetenschappelijk opgeleide linguïsten en de kwaliteitscontroles op de taalanalyses door middel van cross-checks, die als zodanig door de vreemdeling niet zijn bestreden, moet worden geoordeeld dat de deskundigheid van taalanalisten werkzaam bij het BLT – en dus ook die van taalanalist met code KIN 2 - voldoende is gewaarborgd. Derhalve bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat de minister zich onvoldoende heeft vergewist van de deskundigheid van de taalanalist met code KIN 2.

De grief slaagt.

2.6. De minister klaagt in de tweede grief dat de rechtbank, door te overwegen dat zij geen aanleiding ziet om aan de deskundigheid van de degene die de contra-expertise heeft opgesteld te twijfelen, omdat niet kan worden gesteld dat de identiteit van deze persoon onbekend is, zodat dit niet kan afdoen aan de conclusies van dit rapport, heeft miskend dat het door de vreemdeling overgelegde rapport niet als deskundigenrapport is aan te merken. Daartoe voert de minister aan dat degene die de contra-expertise heeft uitgevoerd niet als deskundige kan worden aangemerkt, nu zijn identiteit niet bekend is. Voorts is zijn deskundigheid niet aan de hand van objectief verifieerbare bronnen aannemelijk gemaakt. Evenmin is gebleken dat de opsteller verbonden is aan een ter zake deskundige instelling, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd, aldus de minister.

2.7. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 8 juli 2005 in zaak no. 200501013/1, JV 2005/426), kan de vreemdeling, wanneer hij de twijfel omtrent zijn nationaliteit en identiteit wil wegnemen, de band waarop het gesprek ten behoeve van de taalanalyse is opgenomen door een zelf gekozen onafhankelijk deskundige laten beoordelen en zonodig van commentaar laten voorzien.

Zoals de Afdeling evenzeer eerder heeft overwogen (uitspraak van 27 september 2005 in zaak no. 200503303/1, JV 2005/434), dient een op verzoek van de vreemdeling verrichte taalanalyse op zorgvuldige wijze, met de nodige waarborgen omkleed, te worden verricht door een onafhankelijke deskundige om als contra-expertise te kunnen dienen. De onderzoeksresultaten kunnen slechts als tegenbewijs worden aangemerkt, als controleerbaar is door wie en onder welke omstandigheden het desbetreffende onderzoek heeft plaatsgevonden.

2.7.1. De rechtbank heeft aan haar oordeel dat zij geen aanleiding ziet om aan de deskundigheid van de opsteller van de contra-expertise te twijfelen ten grondslag gelegd dat, voor zover thans van belang, de contra-expertise door de opsteller is ondertekend, van initialen is voorzien en de gemachtigde van de vreemdeling ter zitting bij de rechtbank heeft verklaard dat hij op de hoogte is van de naam en woonplaats van de opsteller van dit rapport.

2.7.2. Nu de gegevens omtrent de identiteit van de opsteller van de contra-expertise ontbreken, kunnen zijn onafhankelijkheid en de deskundigheid niet worden vastgesteld. Dat het rapport van de contra-expertise is ondertekend, van initialen is voorzien en de gemachtigde van de vreemdeling ter zitting bij de rechtbank heeft aangegeven op de

hoogte te zijn van de naam en de woonplaats van deze persoon, is daarvoor onvoldoende. Daarmee is immers geen inzicht gegeven in de deskundigheid van de opsteller van de contra-expertise. Voorts is gesteld noch gebleken dat de opsteller is verbonden aan een instelling, waarvan de kwaliteit voldoende en op een zelfde wijze is gewaarborgd als bij het BLT. Onder de hiervoor vermelde omstandigheden kan het door de vreemdeling overgelegde rapport niet afdoen aan de door het BLT verrichte taalanalyse en heeft de rechtbank daarin ten onrechte concrete aanknopingspunten aanwezig geacht voor twijfel aan de inhoud en volledigheid van die door het BLT verrichte analyse. De rechtbank heeft derhalve ten onrechte dit rapport aangemerkt als contra-expertise die kan dienen als tegenbewijs. De grief slaagt.

2.8. De minister klaagt in de vierde grief dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat geen doorslaggevende betekenis aan de kennis van de vreemdeling over Burundi kan worden toegekend, omdat dit verder gaat dan taalanalyse in eigenlijke zin. Volgens de minister heeft zij miskend dat de taalanalist van het BLT mede op basis van door de vreemdeling verleende informatie over diens gestelde land en plaats van herkomst een conclusie trekt ten aanzien van de vraag of de vreemdeling taalkundig is te plaatsen in dat land. Daarmee heeft de rechtbank, aldus de minister, eveneens de reikwijdte van de door haar te verrichten toetsing in beroep miskend.

2.9. Zoals de Afdeling eerder in voormelde uitspraak van 18 maart 2005 heeft overwogen wordt ten behoeve van de taalanalyse een bandopname gemaakt van een vraaggesprek over het gestelde land van herkomst van de betrokken vreemdeling, dat plaatsvindt tussen de vreemdeling en een ambtenaar van de IND, met tussenkomst van een tolk. Deze bandopname wordt beluisterd door een taalanalist van het BLT. Deze analyseert de grammatica, woordkeuze en uitspraak van de vreemdeling en beoordeelt voorts de informatie die de vreemdeling in dat gesprek geeft over het gestelde land en de gestelde plaats van herkomst. Op basis hiervan trekt de taalanalist een conclusie ten aanzien van de vraag of de betrokken vreemdeling taalkundig is te plaatsen in dat land.

2.9.1. Het in de taalanalyse tegengeworpen gebrek aan kennis over het gestelde land van herkomst is een element waaraan door de taalanalist gewicht wordt gehecht bij de beantwoording van de vraag of de vreemdeling taalkundig te plaatsen is in Burundi. Er bestaat geen grond voor het oordeel dat de taalanalist zijn conclusie niet mede mocht baseren op zijn beoordeling van de uit de bandopname blijkende kennis van de vreemdeling inzake zijn gestelde land van herkomst of het gebrek daaraan. Door een eigen oordeel te geven over de omvang van de door de taalanalist uit te voeren analyse, heeft de rechtbank vorenstaande niet onderkend. De grief slaagt.

2.10. Nu voormelde grieven slagen, behoeven de overige grieven geen bespreking meer.

2.11. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het besluit van 14 juli 2005

beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg aangedragen beroepsgronden, voor zover die na het voorgaande nog bespreking behoeven.

2.12. In het besluit van 14 juli 2005, waarin het voornemen van 21 april 2005 daartoe is ingelast, heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat, nu geen geloof wordt gehecht aan de verklaring van de vreemdeling dat hij de Burundese nationaliteit bezit en uit Burundi afkomstig is, evenmin enig geloof wordt gehecht aan zijn asielrelaas.

Niet betwist wordt dat de vreemdeling het Kirundi, de officiële taal van Burundi, niet beheerst en hij geringe kennis heeft van de door hem gestelde leefomgeving. De omstandigheid dat er volgens de vreemdeling ook personen van Burundese nationaliteit zijn die geen Kirundi spreken, maar Swahili, en dit strookt met hetgeen uit het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van juni 2004 en uit Etnologue daarover bekend is, is niet voldoende grond voor het oordeel dat de minister zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat er twijfel bestaat aan zijn gestelde Burundese nationaliteit en die twijfel met de verrichte taalanalyse niet is weggenomen.

Nu het door de vreemdeling in beroep overgelegde rapport van de door hem ingeschakelde taalanalist niet kan dienen als contra-expertise en hij daarnaast geen feiten en omstandigheden naar voren heeft gebracht die tot de conclusie leiden dat hij de Burundese nationaliteit bezit, heeft de minister het asielrelaas ongeloofwaardig kunnen achten. De vreemdeling heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij op basis van de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden in aanmerking dient te worden gebracht voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, zodat de gevraagde vergunning terecht is geweigerd.

Het inleidende beroep dient ongegrond te worden verklaard.

2.13. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 7 september 2006 in zaak no. AWB 05/36421;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

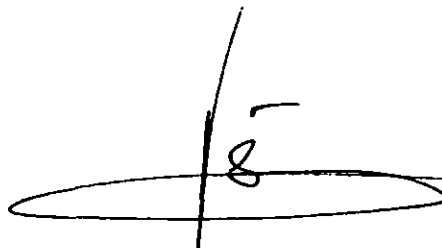
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 maart 2007

53-513.

Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

2

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 06/25106

Datum uitspraak: 18 januari 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op

van Burundese nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. H.L. Booij,

tegen

de Minister van justitie,
(voorheen de Minister voor Vreemdelingen zaken en Integratie),
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 10 augustus 2005 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 21 september 2004 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij uitspraak van 22 februari 2006 heeft deze nevenzittingsplaats het beroep van eiser tegen dit besluit gegrond verklaard.

Bij besluit van 26 april 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 21 september 2004 wederom afgewezen.

Op 22 mei 2006 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 9 november 2006. Eiser is niet verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. Y.E.A.M. van Hal.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft eiser, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Eiser is afkomstig uit _____ in Burundi en behoort tot de Hutu bevolkingsgroep. Eiser is samen met andere jongens meegenomen door de rebellen van de FNL om met hen te gaan samenwerken. Omdat eiser dat weigerde is hij door de rebellen mishandeld. Na twee maanden is eiser ontsnapt.
3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. In de uitspraak van 22 februari 2006 is bepaald dat artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 terecht aan eiser is tegengeworpen. Daarnaast twijfelt verweerder aan eisers afkomst uit Burundi, dat eiser de Burundese nationaliteit bezit en dat eiser zijn hele leven in Burundi heeft gewoond. Daartoe acht verweerder het volgende van belang. Eiser heeft zijn voornaam tijdens het eerste gehoor anders geschreven dan de wijze waarop zijn naam op zijn identiteitskaart staat. Daarnaast blijkt eiser nauwelijks Kirundi en geen Frans te spreken, welke de officiële talen van Burundi zijn. Verder heeft eiser vragen over zijn directe leefomgeving onjuist of onvolledig beantwoord. Op grond van de twijfel aan eisers gestelde nationaliteit heeft verweerder een taalanalyse laten uitvoeren. Uit het rapport taalanalyse van 17 februari 2005 blijkt dat eiser eenduidig niet herleidbaar is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Burundi. Het door eiser overgelegde advies van de Taalstudio van 17 februari 2005 wordt door verweerder niet aangemerkt als een contra-expertise. Verweerder verwijst daartoe naar de reactie van Bureau Land en Taal van 9 augustus 2005 op het advies van de Taalstudio. Ten aanzien van de deskundigheid van de taalanalist verwijst verweerder naar het Werkkader Taalanalisten IND uit juni 2004. Het Beleidskader Taalanalisten waar de rechtbank in de uitspraak van 22 februari 2006 naar verwijst is niet meer van toepassing. Ten aanzien van de door eiser overgelegde Burundese identiteitskaart stelt verweerder dat niet kan worden vastgesteld dat dit document echt is, zodat eisers nationaliteit daarmee niet aannemelijk is geworden. Hierdoor bezit het relaas van eiser geen positieve overtuigingskracht en is zijn relaas niet geloofwaardig.
4. Hiermee kan eiser zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Het bestreden besluit is niet genomen met inachtneming van hetgeen de rechtbank in de uitspraak van 22 februari 2006 heeft overwogen. Immers naar het oordeel van verweerder heeft de rechtbank een achterhaald beleidsstuk bij de beoordeling betrokken. Eiser betwist evenals in de vorige procedure de conclusie uit de taalanalyse en stelt zich op het standpunt dat verweerder zich onvoldoende van de deskundigheid van de taalanalist heeft vergewist. Verrassend is dat eerst in het voornemen van 22 maart 2006 wordt gesteld dat de taalanalist is opgegroeid in Burundi. Onduidelijk is waarom dit niet eerder is gesteld en van wie die informatie afkomstig is. Verder is nog steeds niet duidelijk welke studie de taalanalist heeft gevolgd en waarop zijn deskundigheid ten aanzien van de Kirundi taal is gebaseerd. Voorts wordt in het voornemen niet toegelicht wat de strekking is van de stelling van verweerder dat het

Beleidskader Taalanalisten is vervangen door het Werkkader Taalanalisten IND. Het is niet aannemelijk dat de eis uit het Beleidskader Taalanalisten, te weten dat de taalanalist de taal van de asielzoeker als moedertaal spreekt hetzij door middel van een academische opleiding grondig kent, niet meer zou gelden. Eiser verwijst in dat kader naar de "Guidelines for the use of language analysis in relation to questions of national origin in refugee cases". Tenslotte stelt eiser dat in het Werkkader Taalanalisten IND niet is aangegeven dat het Beleidskader Taalanalisten daarmee is ingetrokken of vervallen.

5. De rechtbank overweegt als volgt.

6. In de uitspraak van 22 februari 2006 heeft de rechtbank het beroep van eiser van 7 september 2005 gegrond verklaard, omdat niet is gebleken dat verweerder zich voldoende heeft vergewist van de deskundigheid van de taalanalist. De rechtbank heeft daartoe in de genoemde uitspraak het volgende overwogen:

"Vast staat dat het Swahili noch het Kirundi de moedertaal van de taalanalist is. Gesteld noch gebleken is dat door de taalanalist voor een van deze talen een academische studie is gevolgd die met goed resultaat is afgerond. Evenmin heeft verweerder duidelijkheid gegeven over de vraag aan welk instituut de taalanalist zijn studie heeft gevolgd en welke studie dit betrof. Dat de taalanalist goed op de hoogte is van Burundi, leidt evenmin tot een ander oordeel, nu niet gebleken is op welke wijze hij deze kennis heeft vergaard. Niet is gebleken dat de taalanalist een relatie heeft met Burundi of dat hij daar woonachtig is geweest. Gelet hierop is de rechtbank dan ook van oordeel dat het genoemde rapport van de taalanalyse een zodanig gebrek vertoont dat verweerder zijn besluitvorming niet daarop heeft kunnen baseren. "

Voorts heeft de rechtbank in deze uitspraak overwogen dat de stelling van verweerder ter zitting dat het Beleidskader Taalanalisten gewijzigd zal worden niet tot een ander oordeel kan leiden, omdat dit nieuwe beleid door verweerder nog niet naar buiten toe kenbaar is gemaakt en derhalve niet in de beoordeling kan worden betrokken.

7. In geschil is of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiser ongeloofwaardig is.

8. In de eerder genoemde uitspraak van 22 februari 2006 is door de rechtbank geoordeeld dat verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 in redelijkheid aan eiser heeft kunnen tegenwerpen, zodat de oprechtheid van het asielrelaas op voorhand is aangetast en afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van eisers relaas. Dit brengt volgens vaste jurisprudentie met zich dat verweerder bij zijn verdere beoordeling slechts van de juistheid van de verklaringen van eiser hoeft uit te gaan, indien in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen en van het asielrelaas dus een positieve overtuigingskracht uitgaat. Uit het bestreden besluit kan worden afgeleid dat verweerder van mening is dat het relaas een positieve overtuigingskracht ontheert.

9. Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (verder: de Afdeling) eerder heeft overwogen (onder meer uitspraak van 23 juni 2005 in zaak no. 200409556/1, JV 2005/315), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten en het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die gestelde feiten ontleende vermoedens tot de verantwoordelijkheid van de minister en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.

10. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser een positieve overtuigingskracht ontheert en daarom ongeloofwaardig is. De rechtbank acht daartoe het volgende redengevend.

Verweerder heeft redelijkerwijs aan eiser kunnen tegenwerpen dat hij zijn voornaam tijdens het eerste gehoor anders heeft geschreven dan de wijze waarop zijn naam op zijn identiteitskaart staat. Eiser heeft daarvoor geen aannemelijke verklaring gegeven, zodat dit afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn gestelde identiteit. Voorts heeft verweerder in redelijkheid aan eiser kunnen tegenwerpen dat hij nauwelijks Kirundi en geen Frans spreekt, terwijl uit het algemene ambtsbericht over Burundi van de Minister van Buitenlandse Zaken van 17 januari 2005 blijkt dat de officiële talen van Burundi Frans en Kirundi zijn en dat het nauwelijks denkbaar is dat personen van Burundese nationaliteit geen Kirundi kunnen spreken. Eiser heeft daarvoor evenmin een aannemelijke verklaring gegeven, zodat verweerder reeds op grond hiervan heeft kunnen twifelen aan de door eiser gestelde Burundese nationaliteit. Tevens heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielrelaas niet geloofwaardig is, nu eiser vragen over zijn directe leefomgeving onjuist of onvolledig heeft beantwoord. Dit standpunt is door eiser niet bestreden.

11. Voorts acht de rechtbank van belang dat uit het rapport taalanalyse van 17 februari 2005 is gebleken dat eiser niet eenduidig is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Burundi. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in redelijkheid het resultaat van deze taalanalyse kunnen betrekken bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van het relaas van eiser. Immers, op grond van vaste jurisprudentie van de Afdeling volgt dat een taalanalyse dient te worden beschouwd als een deskundigenbericht en kan worden beschouwd als een goede en geoorloofde methode in het kader van het onderzoek naar de nationaliteit dan wel het land van herkomst van de vreemdeling. Dit laat onverlet dat verweerder zich dient te vergewissen van de zorgvuldigheid van de uitgevoerde taalanalyse en dat in concrete gevallen aanknopingspunten kunnen bestaan om aan de juistheid van de conclusie van een taalanalyse te twifelen. Indien de vreemdeling van mening is dat de analyse niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen, dan wel anderszins onvolkomenheden bevat, kan hij de band, waarop het gesprek ten behoeve van de taalanalyse is opgenomen, door een zelf gekozen onafhankelijke deskundige laten beoordelen en zo nodig van commentaar laten voorzien. Nu eiser geen contra-expertise heeft overgelegd, maar enkel een advies inzake contra-expertise Taalanalyse van de Taalstudio van 17 februari 2005, waarin kritische opmerkingen bij de uitgevoerde taalanalyse zijn geplaatst, acht de rechtbank geen concrete aanknopingspunten aanwezig die kunnen leiden tot twijfel aan de juistheid van de conclusie van de taalanalyse. De rechtbank verwijst hierbij naar de uitspraak van de Afdeling van 15 oktober 2003 (JV 2003/544), waarin wordt geoordeeld dat, in geval van betwisting van de resultaten van het taalonderzoek door de vreemdeling, het op zijn weg ligt een contra-expertise te laten uitvoeren, bij gebreke waarvan moet worden uitgegaan van de juistheid van het gehouden onderzoek. De resultaten van een taalanalyse kunnen enkel worden betwist door middel van een contra-expertise. Het enkel plaatsen van kritische kanttekeningen volstaat niet. De rechtbank is van oordeel dat nu eiser geen contra-expertise heeft overgelegd, verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het ongeloofwaardig is dat eiser uit Burundi afkomstig is en dat hij de Burundese nationaliteit bezit.

8. Ten slotte is de rechtbank van oordeel dat het standpunt van eiser dat verweerder zich onvoldoende heeft vergewist van de deskundigheid van de taalanalist niet tot een ander oordeel leidt. De rechtbank verwijst hierbij naar de uitspraak van de Afdeling van 22 december 2004 (LJN: AR8491) waarin is geoordeeld dat het uitgangspunt is dat de taalanalyse tot stand komt onder verantwoordelijkheid van een terzake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd, de taalanalist op zorgvuldige wijze is geselecteerd en onder voortdurende kwaliteitscontrole staat. Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat verweerder, door het inschakelen van dit bureau, heeft voldaan aan de ingevolge artikel 3:2 van de Awb op hem rustende verplichting zich te vergewissen van

Registratienummer: AWB 06/25106

5

de zorgvuldigheid van de verrichte taalanalyse, waaronder ook de deskundigheid van de taalanalist kan worden geschaard.

12. Nu eiser zijn afkomst en nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt, heeft verweerder de verklaringen van eiser derhalve in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten en geen inhoudelijk oordeel hoeven geven over de vluchtmotieven van eiser in het kader van de inwilligingsgronden van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000.

13. Gelet op het voorgaande heeft hetgeen verweerder overigens nog aan de afwijzing ten grondslag heeft gelegd alsmede hetgeen hiertegen namens eiser is aangevoerd geen verdere bespreking.

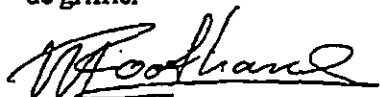
14. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

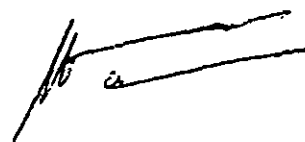
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. O.A.P. van der Roest en in het openbaar uitgesproken op 18 januari 2007 in tegenwoordigheid van mr. N.G.M. Roothans als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

19 JAN 2007

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Eusebiusbuitensingel 5
6828 HT ARNHEM
Postbus 5418
6802 EK ARNHEM
tel. 026 - 353 18 60
fax 026 - 353 18 65
www.rechtsbijstandasiel.nl

Raad van State,
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
g86 B	INGEKOMEN 16 FEB 2007
ZAAKNR.	
AAN: VI	
BEHANDELD: DD:	PAR:

VERZONDEN PER POST EN PER TELEFAX: 070 - 365 1380

mr. H.L. Booij
jurist

mr. J.J.T. van Loo
advocaat

mw. mr. M.J.A. Rinkos
advocaat

mw. mr. M.H.R. de Boer
jurist

mr. T. Arts
jurist

mw. mr. Y.G.F.M. Coenders
jurist

mr. E.C. Sluiter
jurist

mw. mr. J. Nourhussen
jurist

mw. mr. M. Stoelzer - van Esch
jurist

mr. W.J.C. Robben
jurist

mr. K.C. Victorian
jurist

Hoger beroep

ARNHEM, 16 februari 2007

Betreft :
Geboren :
Nationaliteit : Burundische
Verblijvend te : AZC Leersum
IND-nummer : 0408.24.0039
V-nummer :
Proc.nummer : 06 / 25106
Ons kenmerk : HB / HB / 0502506

Geacht college,

Appellant kiest ter zake woonplaats te Arnhem, postadres: Postbus 5418, 6802 EK, ten kantore van de Stichting Rechtsbijstand Asiel, waarvan mr. H.L. Booij verklaart tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met het recht van substitutie. Een machtiging dienaangaande treft u aan als bijlage 1.

Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem, Vreemdelingenkamer, van 18 januari 2007, verzonden op 19 januari 2006, Awb 06 / 25106. Een kopie van de uitspraak is bijgevoegd (bijlage 2).

Het hoger beroepschrift berust op de volgende grieven:

Grief 1

Ten onrechte overweegt de rechtbank, in r.o. 7:

"In geschil is of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiser ongeloofwaardig is."

Toelichting

Veeleer had de rechtbank mijns inziens dienen te beoordelen of de beschikking van 26 april 2006 toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kon doorstaan.

Door, in plaats daarvan, zich te verdiepen in de al dan niet geloofwaardigheid van het relaas van eiser, begeeft de rechtbank zich voor een tweede maal in een beoordeling van de zelfde zaak, met veronachtzaming van de eerdere uitspraak die

SNS Bank Arnhem
90.28.34.487

Stichting Dordangelden
Rechtsbijstand Asiel
SNS Bank Arnhem
rek: 90.29.93.328

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

kracht van gewijsde heeft verkregen. [Voor de volledigheid is deze uitspraak eveneens bijgevoegd, als bijlage 3].

Grief 2

Ten onrechte overweegt de rechtbank, in r.o. 8:

"Ten slotte is de rechtbank van oordeel dat het standpunt van eiser dat verweerder zich onvoldoende heeft vergewist van de deskundigheid van de taalanalist niet tot een ander oordeel leidt."

Toelichting

Hetgeen hier wordt aangehaald als "het standpunt van eiser" was evenzeer het standpunt van de rechtbank in de uitspraak van 22 februari 2006.

Grief 3

Ten onrechte overweegt de rechtbank, in r.o. 8:

"De rechtbank verwijst hierbij naar de uitspraak van de Afdeling van 22 december 2004 (LJN: AR8491) waarin is geoordeeld dat het uitgangspunt is dat de taalanalyse tot stand komt onder verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd, de taalanalist op zorgvuldige wijze is geselecteerd en onder voortdurende kwaliteitscontrole staat."

"Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat verweerder, door het inschakelen van dit bureau, heeft voldaan aan de ingevolge artikel 3:2 van de Awb op hem rustende verplichting zich te vergewissen van de zorgvuldigheid van de verrichte taalanalyse, waaronder ook de deskundigheid van de taalanalist kan worden geschaard."

Toelichting

De eerste zin is een op zich correcte weergave van hetgeen de Afdeling in deze uitspraak heeft overwogen onder 2.1.4. Daarmee is echter niet volledig weergegeven wat in de uitspraak staat. De Afdeling houdt, verderop in de uitspraak, de mogelijkheid open dat, ondanks dit uitgangspunt, de vreemdeling concrete feiten stelt die aanknopingspunten vormen om aan de deskundigheid van de taalanalist te twijfelen. Of dat concrete aanknopingspunten worden aangedragen voor twijfel aan de juistheid en volledigheid van de taalanalyse.

Voor dergelijke concrete aanknopingspunten ziet de rechtbank, gezien de tweede hierboven geciteerde zin, kennelijk geen enkele ruimte. Immers, door het inschakelen van het Bureau Land en Taal voldoet verweerder blijkbaar per definitie aan zijn vergewisplicht. Dit kan niet anders betekenen dat aan deze vergewisplicht geen enkele praktische betekenis meer toekomt, en verweerder daarvan feitelijk geheel ontslagen is, zodra het Bureau Land en Taal maar is ingeschakeld. Dit Bureau is blijkbaar boven iedere kritiek verheven. Een zo onaantastbare autoriteit wordt zelfs aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken niet toegemeten. Immers, ten aanzien van ambtsberichten van dit Ministerie dient de IND nog altijd een zogenaamde REK-check uit te voeren.

Overigens moet ook worden opgemerkt dat de uitspraak van de Afdeling van 22 december 2004 dateert van ruim voor de uitspraak van de rechtbank van 22 februari 2006, en derhalve bij de rechtbank bekend zal zijn geweest.

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Grief 4

Ten onrechte overweegt de rechtbank, in r.o 13:

"Gelet op het voorgaande behoeft hetgeen [...] overigens nog [...] namens eiser is aangevoerd geen bespreking."

Toelichting

Mijns inziens had in ieder geval de volgende paragraaf uit het beroepschrift van enige nadere aandacht verdiend:

"2. In de uitspraak van uw rechtbank van 22 februari 2006, Awb 05 / 40449 (verzonden: 24 februari 2006) is aan verweerder opgedragen een nieuwe beslissing te nemen op de aanvraag, met inachtneming van de uitspraak van de rechtbank. Voor zover verweerder zich met deze uitspraak niet kon verenigen, was indiening van een hoger beroep denkbaar geweest. Er is echter geen hoger beroep ingediend. Mijns inziens volgt daaruit dat de uitspraak vier weken na de datum van verzending kracht van gewijsde heeft verkregen.

Van de beschikking van 26 (27) april 2006 kan mijns inziens niet worden gesteld dat deze is genomen met inachtneming van de uitspraak van uw rechtbank. In de beschikking wordt immers uiteengezet dat de rechtbank, naar het oordeel van verweerder, ten onrechte een achterhaald beleidsstuk bij de beoordeling heeft betrokken.

Alleen al om deze reden kan de bestreden beschikking mijns inziens niet in stand blijven."

Conclusie

Gelet op het voorgaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. Appellant verzoekt Uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen.

Voorts verzoekt appellant U om:

- doende wat de rechtbank had behoren te doen, het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren vanwege het ontbreken van een deugdelijke motivering, de bestreden beschikking te vernietigen en te bepalen dat verweerder binnen een door Uw Afdeling te bepalen termijn een nieuwe beschikking dient te nemen;
- dan wel de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank om opnieuw te worden behandeld;
- met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Hoogachtend,

mr. H.L. Booij
Stichting Rechtsbijstand Asiel - Arnhem
bijzonder gemachtigde namens appellant

bijlagen: zie volgende pagina